

VESNICE **OLOMOUCKÉHO**
KRAJE

ROKU 2011

V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

Úvodní slovo hejtmana Olomouckého kraje	2
Úvodní slovo předsedy	
Spolku pro obnovu venkova Olomouckého kraje	3
Hodnotitelská komise	4
Spolek pro obnovu venkova	6
Soutěž Vesnice Olomouckého kraje roku 2011	9
Zlatá cihla v Programu obnovy venkova	10
Knihovna roku	
Putovní cena soutěže Vesnice Olomouckého kraje	11
Vesnice roku 2011	
Zlatá stuha - Skalička	12
2. místo - Tištin	14
3. místo - Hradčany	16
Modrá stuha - Písečná	18
Zelená stuha - Císařov	20
Bílá stuha - Hněvotín	22
Oranžová stuha - Pěnčín	24
Knihovna roku - Libina	26
Fulínova cena - Horní Újezd	27
Cena naděje pro živý venkov - Majetín	28
Zlatá cihla - Radvanice	29
Speciálně oceněné obce	
Nová Hradečná	30
Sušice u Přerova	31
Další zúčastněné obce	
Babice	32
Bezuchov	33
Dolní Studénky	34
Držovice	35
Dřevohostice	36
Kralice na Hané	37
Moravičany	38
Náklo	39
Nezamyslice	40
Paršovice	41
Pavlovice u Přerova	42
Přáslavice	43
Soběchleby	44
Střítež nad Ludinou	45
Sudkov	46
Veselíčko	47
Všechnovice	48

Projet během dvou týdnů třicet obcí, strávít v každé zajímavých a plně nabitých devadesát minut a pak rozhodnout, která z nich si zaslouží titul vítěze v soutěži Vesnice Olomouckého kraje roku 2011. Rozdat po zásluze bílou, modrou, zelenou a oranžovou stuhu, ocenit nejlepší krajskou knihovnu, vybrat kandidáta do celostátního kola Zlaté cihly a udělit Cenu naděje pro živý venkov. To všechno byly úkoly, které letos v červnu vyvstaly před naší devítičlennou komisí. Jak zní jedno moudré přísloví, není člověk ten, aby se zavděčil lidem všem. Přesto doufáme, že jsme svými rozhodnutími, která vůbec nebyla jednoduchá, žádnou ze soutěžících obcí neranili a nepřivodili jí pocit ublížení.

Všem, kteří se letošního ročníku zúčastnili a připravili pro nás skvělý program plný podnětných informací, zábavy a pohoštění, ale i těm, kteří zatím nesebrali odvahu se soutěžního klání Vesnice roku zúčastnit, věnujeme následující reportáž.

VESNICE OLOMOUČKÉHO KRAJE ROKU 2011

Vážení přátelé venkova,

už je tomu deset let, co se Olomoucký kraj, krátce po svém vzniku, zapojil do pořádání soutěže Vesnice roku. Stůžkování úspěšných obcí si od té doby vydobylo své nezastupitelné místo mezi nejvýznamnějšími událostmi našeho regionu. O důležité roli soutěže ve venkovském životě našeho kraje svědčí mimo jiné i obrovské množství uchazečů, které se do krajského kola pravidelně přihlašuje.

Vedle hojné účasti mne však těší i přibývající úspěchy obcí z našeho kraje na celostátní úrovni soutěže Vesnice roku. V loňském roce to byla obec Smržice, která získala v národním kole Zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí. Znamená to, že právě ona bude reprezentovat Česko v celoevropské soutěži kvetoucích sídel s názvem Entente Florale Europe.

V rámci soutěže Vesnice roku je však metou nejvyšší Zlatá stuha na celostátní úrovni. Jako první ji v našem kraji získala obec Tučín a vloni reprezentovala české obce v italském Sand in Taufers, kde obdržela titul Vicemistr Evropy. Titul Vesnice Olomouckého kraje roku 2011 získala obec Skalička, která si před rokem vysloužila krajskou Oranžovou stuhu za vzornou spolupráci se zemědělským subjektem.

Snaha o získání titulu Zlatá stuha představuje rovněž zdroj motivace k dalšímu zvelebování venkova. Další stuh, udělované v soutěži, jsou zaměřeny na různé aspekty venkovského života. Všechny dohromady pak vyjadřují mnohé z toho, čím by měl venkov být a čím na mnohých místech je. Získání některé ze stuh v soutěži předpokládá spolupráci obecní samosprávy s občany a především aktivní přístup obyvatel samotných.

Krajská samospráva velmi oceňuje význam soutěže Vesnice roku právě proto, že k rozvoji venkova zásadně přispívá aktivita občanů. To je důvodem proč Olomoucký kraj i nadále pokračuje v úspěšné spolupráci s vyhlášovatelí soutěže a sám poskytuje nemalé finanční prostředky i těm obcím, které sice žádou stuhu nezískaly, avšak cílevědomě pracují na svém rozvoji. Stuh je jen několik a ani krajská samospráva nemůže ocenit všechny účastníky. Přesto si myslím, že každá obec, která se do soutěže Vesnice roku přihlásí, je hodna uznání. Vždyť i pouhá účast je deklarací toho, jak jsou lidé ochotni měnit věci ve svém okolí k lepšímu a zkvalitňovat na vesnicích a v městysích život. Všem, kteří se snaží o rozvoj venkova Olomouckého kraje, náleží můj velký dík.

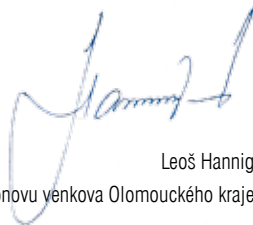
Ing. Martin Tesářík
hejtman Olomouckého kraje

Vážení přátelé,

nahlížíte do publikace, která mapuje průběh 17. ročníku soutěže Vesnice roku v rámci Programu obnovy venkova. Seznámíte se díky ní s obcemi Olomouckého kraje, které svou účastí v krajském kole ukazují výsledky své práce a úsilí.

A právě takový je hlavní cíl soutěže Vesnice roku. Snaha vyzdvihnout aktivity obcí, jejich představitelů a občanů, kteří se snaží nejen zvelebovat svůj domov, ale rozvíjejí i místní tradice a zapojují se do společenského života.

Rozvoj venkovského prostředí je pro život venkova důležitý nejen pro svou materiální podstatu, ale přispívá i k rozvoji duševních a lidských hodnot člověka. Mám opravdu radost, že drtivá většina obcí Olomouckého kraje patří mezi obce živé, rozvíjející tradice a ducha venkova. Rádi bychom i na Vás přenesli něco z vřelé atmosféry, která v těchto obcích bez výjimky vládne. Pokusili jsme se proto zprostředkovat vám pohled do jejich každodenního života tak, jak ho viděli členové hodnotitelské komise. Jsem přesvědčen, že tak lépe pochopíte hrdost obyvatel na jejich obec, její spolkovou činnost, kulturní aktivity a nově realizované projekty. Závěrem bych chtěl srdečně poděkovat všem organizátorům, kteří přispěli svou prací k hladkému průběhu soutěže. Veliké díky patří také všem členům hodnotitelské komise, kteří měli nelehký úkol vybrat vítězné obce v jednotlivých kategoriích.

Leoš Hannig
Předseda Spolku pro obnovu venkova Olomouckého kraje

Hodnotitelská komise navštívila ve dnech 13. – 23. 6. 2011 postupně všech 30 přihlášených obcí. Každá obec měla na svoji prezentaci 90 minut. Zástupci obcí měli možnost představit své rozvojové dokumenty, investiční záměry, úspěšné realizace, spolkovou činnost, péči o zeleň v obci a krajině, přístup k informačním technologiím, spolupráci obce se zemědělskými subjekty. Součástí hodnocení byla diskuse se členy komise na témata související s obnovou a rozvojem venkova. Hodnotitelská komise věnovala návštěvám obcí a vyhodnocení soutěže více jak 100 hodin.

Komise pracovala ve složení:

Jiří Řezníček, předseda komise, starosta obce Tučín

Václav Mazánek, místopředseda komise, starosta obce Víkřovice

Ing. Ivana Šupová, tajemnice komise, Centrum pro regionální rozvoj ČR, MMR

Kateřina Kapková, Spolek pro obnovu venkova ČR

Ing. Hana Bělařová, Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu

RNDr. Lenka Prucková, Svaz knihovníků a informačních pracovníků, Knihovna města Olomouce

Josef Londa, odbor strategického rozvoje Olomouckého kraje

Ing. Alois Tvrдый, Ministerstvo zemědělství ČR

Mgr. Jiří Kaláb, Ministerstvo kultury ČR

Hodnotitelská komise

výroba a prodej
malotraktorů a příslušenství
Pavel Šálek

váš pomocník při údržbě obce

Vrahovická 53, 796 01 Prostějov | Tel. + Fax: 582 330 407 | Tel.: 582 313 885 | agroservispv@seznam.cz

www.agroservispv.cz

Spolek pro obnovu venkova byl založen dne 1. června 1993. Je občanským sdružením ve smyslu zákona č. 83/1990 Sb., tedy otevřenou zájmovou nevládní a nestrannou organizací. Dne 16. června 1993 byl v České republice zaregistrován. Tehdy se ke členství v něm hlásilo více než 200 jednotlivců a právnických osob, mezi nimi pak především obce, školy a výzkumné ústavy. Posláním Spolku je přispívat k rehabilitaci venkova, obnově a prohloubení společenského a duchovního života na venkově, posílení hospodářské stability a prosperity venkova. Motivovat občany žijící na venkově k dobrovolným aktivitám, podněcovat je k odhodlání podílet se na zdárném vývoji obce, napomáhat vzniku místních a regionálních sdružení. Podílet se na evropské spolupráci při obnově venkova. A v neposlední řadě pak překonávat úzce resortní přístupy k řešení problému obnovy vesnice a rozvoje venkova a podporovat a realizovat Program obnovy vesnice (posléze Program obnovy venkova).

Motto spolku zní: „Vědomi si potřeby a odpovědnosti za obnovu a rozvoj duchovního a společenského života na venkově, ve kterém spatřujeme historické kořeny národní svébytnosti a nepřerušenu kontinuitu člověka s přírodou, jsme se jako zástupci obcí, zemědělců, odborníků a široké veřejnosti rozhodli ustavit Spolek pro obnovu venkova“.

Spolek tedy sdružuje iniciativní skupinu občanů a organizací usilujících o zlepšení kvality života venkovských komunit, při zachování kvalit venkova a jeho rolí. Těmi jsou role při udržování ekosystému, tvorbě prvotních zdrojů života a nápravě negativních dopadů městských aglomerací na životní podmínky, ale i další, jako role nositele kulturní tradice národa, role prostoru pro rekreaci a oddech apod.

Hlavním iniciátorem vzniku Spolku a jeho hlavním předsedou v letech 1993 – 96 byl Ing. Ivan Dejmal. V letech 1996 – 99 byl předsedou spolku Ing. arch. Jan Kruml. Od valné hromady v červnu 1999 je předsedou Mgr. Eduard Kavala z Olomouckého kraje, tajemnicí spolku do konce června 2011 byla Ing. Marcela Harnová. Od 1.7.2011 je tajemnicí Spolku Kateřina Kapková.

Od svého vzniku Spolek organizuje každé první úterý v měsíci setkání svých členů a hostů. Konají se jako otevřená jednání předsednictva. V části se projednávají organizační spolkové otázky, v části pak informují pozvaní hosté o aktuálních záležitostech týkajících se venkova, např. poslanci Parlamentu ČR o přípravě zákonů. Dále pak členové hovoří o své činnosti, aktuálních akcích apod. Patronátu nad Spolkem se zprvu ujalo Ministerstvo zemědělství ČR a jednání se konala v jeho sídle v Praze na Těšnově. Od ledna roku 2002 jednání přesídlila do budovy Senátu Parlamentu ČR. Občas se také konají na různých místech republiky, zvláště ve spojení s akcemi významnými pro venkov.

Kromě dlouhodobého podporovatele JUDr. Petra Pitharta si Spolek svými cíli a aktivitami postupně získává řadu dalších společensky významných členů a příznivců. Například 1. místopředsedkyní Spolku byla zvolena senátorka Ing. Jana Juřenčáková, která je současně místopředsedkyně

Spolek pro obnovu venkova

Stálé komise Senátu pro rozvoj venkova. Podpora řešení problémů venkova se v ČR zlepšuje. Je nesporné, že v tomto procesu hrají existence Spolku a aktivity jeho členů významnou roli. Řada aktérů „procesu zlepšování“ se účastnila spolkových jednání a vyslechla názory jeho členů, řada událostí v tomto procesu byla Spolkem přímo iniciována.

V počátcích Spolku ještě neexistovalo Ministerstvo pro místní rozvoj ČR (bylo ustaveno až na podzim roku 1996), ani dotační Program obnovy venkova (POV). Existoval jen program obnovy vesnice (POVe) přijatý usnesením Vlády ČR z roku 1991, jehož realizace však nebyla dostatečně konkretizována. Až v roce následujícím po vzniku Spolku a s jeho přičiněním byla ustavena mezesortní řídicí komise programu a podpora konkrétních akcí začala být realizována .

Od roku 1997 byl POV realizován již prostřednictvím 7 dotačních titulů. V roce 1998 byla Usnesením Vlády ČR schválena novela POV a v letech 1998 a 1999 činily prostředky pro POV vždy bezmála 500 mil. Kč. V roce 2004 pak byly prostředky poprvé převedeny ještě blíže venkovu, když realizace POV byla svěřena v hlavní míře krajům.

Spolek a jeho členové hráli rovněž důležitou roli v přípravě ČR na členství v EU. Významně napomáhají zapojení ČR do Jednotné zemědělské politiky EU (CAP). Plnili poslání Spolku a hájili zájmy venkova především při přípravě Národního strategického plánu pro rozvoj venkova ČR a Programu rozvoje venkova ČR na období roku 2007 – 2013, které jsou nezbytnými předpoklady využívání nového fondu EU pro rozvoj venkova – EAFRD. Spolek také spolupracuje s Evropskou pracovní společností pro rozvoj venkova a obnovu vesnice, jejímiž členy jsou spolkové země Rakousko a SRN, dále italské Jižní Tyrolsko, Lucembursko, Česká republika, Maďarsko, Slovensko, samospráva německy mluvící části Belgie a Opolské vojvodství v Polsku.

Mediálně nejvýznamnější akcí Spolku je soutěž Vesnice roku v Programu obnovy venkova. Je vyhlašovaná od roku 1995, společně se Svazem měst a obcí ČR, ministerstvy pro místní rozvoj, zemědělství, životní prostředí, kultury, Sdružením místních samospráv ČR a posléze i s Kanceláří prezidenta republiky, Společností pro zahradní a krajinářskou tvorbu, Svazem knihovníků a informačních pracovníků, Asociací krajů ČR a Folklorním sdružením ČR.

Spolek pro obnovu venkova Olomouckého kraje (SPOVOK) vznikl 13. 3. 2003 jako krajská organizace SPOV ČR na ustavující valné hromadě v obci Grygov, předsedou byl zvolen pan Otakar Hlaváč. Od roku 2011 je předsedou pan Leoš Hannig. Krajská organizace má samostatnou právní subjektivitu, a ke květnu 2011 sdružovala 123 členů – především obcí, ale i organizací a jednotlivců.

Spolek sdružuje iniciativní skupinu občanů a organizací usilujících o rozvoj venkova a zlepšení kvality života jeho obyvatel, při současném zachování jeho svébytnosti, kulturních tradic,

a hodnot životního prostředí. Členy spolku jsou zástupci obcí, zemědělců, orgánů územní samosprávy, venkovských mikroregionů a skupin pro místní akce, dále pracovníci státní správy, odborných institucí, škol, projekčních pracovišť, peněžních ústavů a věci oddaní jednotlivci, kteří mají v oblasti venkova společné cíle.

Škola obnovy venkova Olomouckého kraje

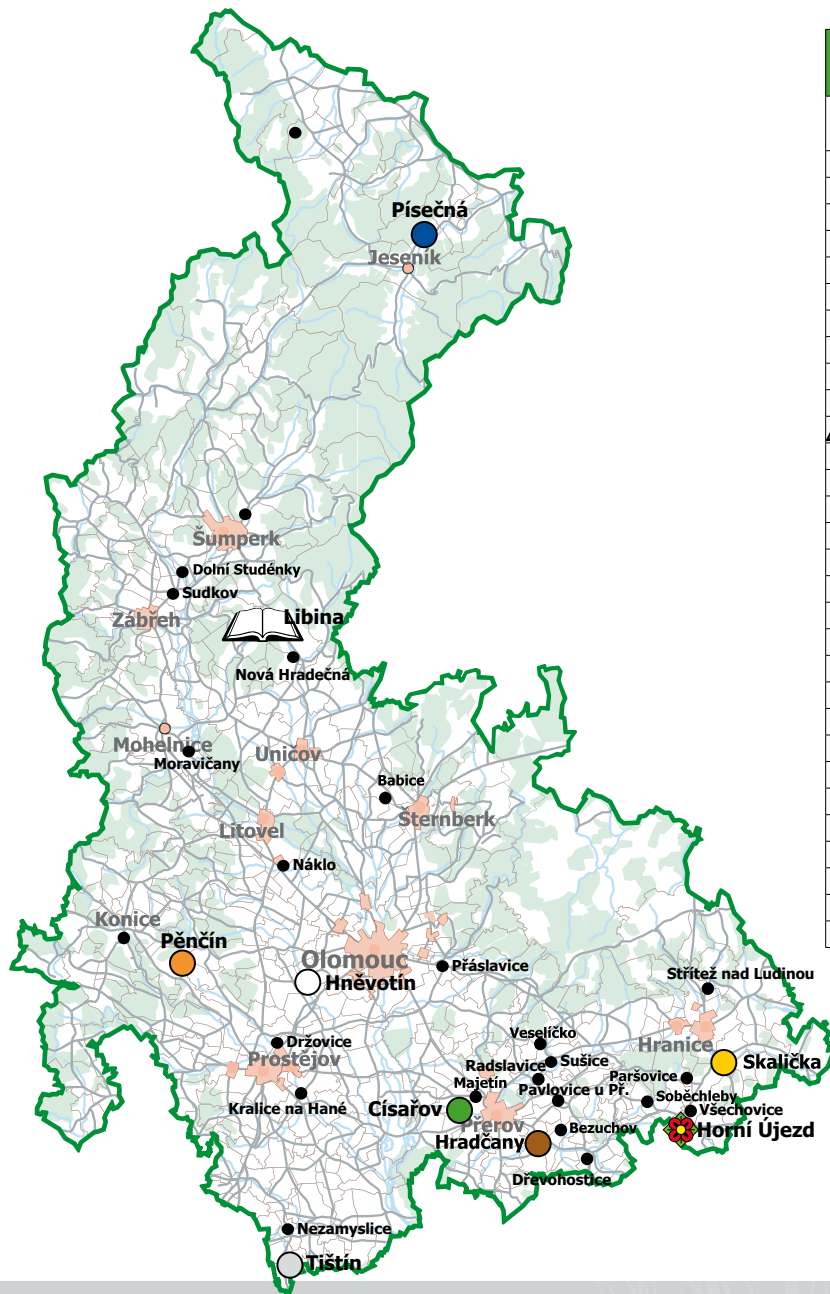
Škola obnovy venkova Olomouckého kraje, o. p. s. (ŠOV OK), je neziskovou organizací založenou Spolkem pro obnovu venkova za účelem vzdělávání a předávání informací především pro venkovskou samosprávu a subjekty působící na venkově v Olomouckém kraji, ředitelem školy je Ing. Jaroslav Brzák.

Škola se zabývá zejména následujícími činnostmi:

- organizace konferencí, seminářů, školení, odborných kurzů, a jiných vzdělávacích akcí včetně lektorské činnosti pro podporu obnovy a rozvoje venkovských oblastí,
- organizování odborných setkání mezi regiony pro předávání dobrých zkušeností a příkladů,
- konzultační činnost a poradenství v oboru přípravy projektů v oblasti obnovy a rozvoje venkova, při získávání grantů a při jejich realizaci,
- publikační a osvětová činnost související s obnovou a rozvojem venkova.

Přehled oceněných obcí Olomouckého kraje v krajském kole soutěže Vesnice roku

Rok	Zlatá stuha I. místo	II. místo v krajském kole	III. místo v krajském kole	Zelená stuha	Oranžová stuha	Modrá stuha	Bílá stuha	Vzorná knihovna	Fulinova cena	Vzorné vedení kroniky	Duhová stuha „Naděje pro živý venkov“	Jiná mimořádná ocenění
2000	Nezamyslice	-	-	Újezd	-	Radslavice	Majetín	Broděk u Přerova	-	-	-	-
2001	Medlov	-	-	Lipová	-	Černá Voda	Ústí	-	-	-	-	-
2002	Bouzov	-	-	Majetín	-	Rouské	Těšetice	Grygov	-	-	-	-
2003	Ústí	-	-	Horní Újezd	-	Velký Týnec	Uhelná	Radslavice	-	-	-	-
2004	Mofice	-	-	Dlouhá Loučka	-	Majetín	Čertotín	Grygov	-	-	-	Císařov Jezernice Rouské
2005	Majetín	-	-	Doloplazy (PV)	-	Leština	Bezuchov	Skrbeň	Dlouhá Loučka	Beňov	-	Malhotice Skorošice Skrbeň Vernířovice
2006	Stráž nad Ludmou	-	-	Těšetice	-	Pivín	Leština	Radslavice	Babice	Police	-	Horní Újezd Písečná Žákovice
2007	Rouské	-	-	Práslavice	Těšetice	Tučín	Písečná	Vsechovice	Třeština	-	-	Černá Voda Pavlovice u Přerova Skalka Třeština Vsechovice
2008	Těšetice	-	-	Mofice	Partutovice	Beňov	Vikýřovice	Pavlovice u Přerova	Tučín	-	-	DI. Loučka Hrdibořice Písečná
2009	Tučín	Vikýřovice	Horní Těšice	Jezernice	Tištín	Dlouhá Loučka	Pavlovice u Přerova	Potštát	Skalka	-	Bukovany	Císařov Provodovice Skorošice Troubky
2010	Vikýřovice	Pavlovice u Přerova	Kralice na Hané	Smržice	Skalička	Dřevohostice	Skalka	Skorošice	Hradčany	-	Bezuchov	Soběchleby Sudkov Paršovice
2011	Skalička	Tištín	Hradčany	Císařov	Pěncín	Písečná	Hněvotín	Libina	Horní Újezd	-	Majetín	Nová Hradečná Sušice

OLOMOUCKÝ KRAJ - seznam přihlášených obcí

	počet	obec	okres	počet obyvatel
	1	Babice	Olomouc	440
	2	Bezuchov	Přerov	193
●	3	Císařov	Přerov	297
	4	Dolní Studénky	Šumperk	1 305
	5	Držovice	Prostějov	1 341
	6	Dřevohostice	Přerov	1 528
○	7	Hněvotín	Olomouc	1 530
🌸	8	Horní Újezd	Přerov	432
●	9	Hradčany	Přerov	273
	10	Kralice na Hané	Prostějov	1 475
📖	11	Libina	Šumperk	3 515
	12	Majetín	Olomouc	1 122
	13	Moravičany	Šumperk	1 270
	14	Náklo	Olomouc	1 491
	15	Nezamyslice	Prostějov	1 434
	16	Nová Hradečná	Olomouc	809
	17	Paršovice	Přerov	396
	18	Pavlovice u Přerova	Přerov	736
●	19	Pěnčín	Prostějov	758
●	20	Písečná	Jeseník	1 020
	21	Přáslavice	Olomouc	1 353
	22	Radslavice	Přerov	1 120
●	23	Skalička	Přerov	558
	24	Soběchleby	Přerov	602
	25	Střítež nad Ludinou	Přerov	834
	26	Sudkov	Šumperk	1 141
	27	Sušice	Přerov	330
○	28	Tištin	Prostějov	504
	29	Veselíčko	Přerov	866
	30	Všechnovice	Přerov	887

Soutěž Vesnice Olomouckého kraje roku 2011

Zlatou cihlou v Programu obnovy venkova se oceňují příkladné stavby, realizované v duchu Programu obnovy venkova, které si zaslouží, aby byly zveřejněny. Cílem rozšíření soutěže o toto vyhodnocení je získání evidence a přehledu o těchto stavbách, jejich ocenění a zveřejnění v každoročně vydávané osvětově propagační publikaci „VENKOVSKÉ STAVBY“.

V případě, že obec bude mít zájem o začlenění staveb realizovaných v obci do hodnocení o ocenění „Zlatá cihla v Programu obnovy venkova“, pak: doloží souhlas vlastníka stavby s účastí v soutěži (volnou formou), včetně práva na publikování, uvede základní údaje o stavbě a fotografie začlenění stavby do prostředí obce (v elektronické podobě na CD nebo DVD nosiči jak je již zmíněno v podmínkách soutěže).

Soutěžními stavbami mohou být například sakrální stavby a drobné objekty, stavby občanské vybavenosti, obytné budovy, výrobní technické a zemědělské stavby, veřejné plochy a prostranství obce.

Kategorie hodnocených staveb

- A obnova, či rekonstrukce památkově chráněných objektů a památek místního významu,
- B obnova, či rekonstrukce staveb venkovské zástavby,
- C nové venkovské stavby

Hodnotící kritéria

1. Začlenění stavby do prostředí obce a jejího krajinného rázu.
2. Respektování kulturní kontinuity regionu, charakteru místního prostředí a využití tradičních materiálů.
3. Zachování původních stavebních prvků a architektonického tvarosloví při obnově a rekonstrukci historických staveb a památek lidového stavitelství.
4. Soulad novostaveb se stávající zástavbou a jejich estetický účinek.
5. Technická a energetická úroveň stavby; úprava zeleně a okolí stavby.

Krajská komise může udělit diplom „Zlatá cihla v Programu obnovy venkova Olomouckého kraje v roce 2011“ pouze jedné stavbě z hodnocené kategorie.

Zlatá cihla v Programu obnovy venkova

Knihovna roku

Chloubou obcí bývá i knihovna a komisaři vybírají tu nejlepší v kraji. Moderní knihovna nesmí být jen půjčovnou papírových knih, ale především informačním a komunitním centrem obce.

Knihovna, která obdrží cenu v kraji, může postoupit do soutěže o ocenění Knihovna roku, které uděluje dle zákona 5/2003 Sb. Ministerstvo kultury ČR. Její vyhlášení v Zrcadlové kapli pražského Klementina patří k nezapomenutelným zážitkům.

Z našeho kraje se z ceny z rukou ministra kultury již radovaly knihovny Pavlovice u Přerova (2008) a Protivanov (2009), ale i ostatní knihovny jako Radslavice, Všechnovice, Skorošice, Potštát, Grygov či Skrbeň nás důstojně reprezentovaly.

Putovní cena soutěže Vesnice Olomouckého kraje

Od loňského roku je do soutěže „Vesnice roku v Programu obnovy venkova“ zaimplementována tato novinka - předávání putovní ceny „Vesnice Olomouckého kraje“. Smyslem této putovní ceny je, aby na ni byly postupně vyznačeny všechny obce, které v krajském kole soutěže obdrží „Zlatou stuhu“.

Základnu putovní ceny tvoří mapa Olomouckého kraje vyřezaná z masivu jasanu o rozměrech 50x30 cm. V místě sídla Olomouckého kraje je vetknutý sloupek nesoucí rozcestník se stříškou. Na sloupek rozcestníku se budou postupně umisťovat směrové tabulky s názvem vítězné obce a ocenění s orientací do místa označené obce. Místo této obce bude označeno zapíchnutým odznakem obce. Putovní cena byla vyrobena ve stolařské dílně pana Jaroslava Barboříka v Tučíně.

V současné době jsou na rozcestníku čtyři směrové tabulky:

1. Tučín - „Vesnice Olomouckého kraje roku 2009“
2. Tučín - „Vesnice roku 2009“
3. Víkřovice - „Vesnice Olomouckého kraje roku 2010“
4. Skalička - „Vesnice Olomouckého kraje roku 2011“

Putovní cena se předává vždy na slavnostním vyhlášení výsledků krajského kola soutěže Vesnice Olomouckého kraje a povinností vítězné obce bude připevnit na rozcestník směrovou tabulku s názvem své obce a označit místo na mapě kraje zapíchnutím odznaku.

Knihovna roku

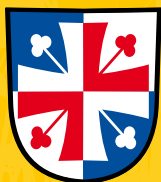
Putovní cena soutěže Vesnice Olomouckého kraje

Zlatá stuha

starostka: Petra Kočnarová

„Jednej tak, abys používal lidství jak ve své osobě, tak i v osobě každého druhého, vždy zároveň jako účel a nikdy pouze jako prostředek.“

www.obecskalicka.cz

Vítěz soutěže Vesnice Olomouckého kraje roku 2011 je oceněn Zlatou stuhou, diplomem a finanční odměnou Olomouckého kraje ve výši 100.000,-Kč. Toto ocenění získává obec Skalička, která ze všech soutěžících obcí nejlépe a vyváženě obstála ve všech posuzovaných oblastech. Nositel Zlaté stuhy – obec Skalička vítěz krajského kola soutěže je oprávněna užívat titul „Vesnice Olomouckého kraje roku 2011“

Obec Skalička jako krajský vítěz postupuje do celostátního kola soutěže. Celostátní hodnotitelská komise navštíví vítězné obce ve všech krajích a nejlepší obci udělí titul „Vesnice roku 2011“.

Návštěva Skaličky začala velmi pozvolna. Po vystoupení z mikrobusu jsme za tónů lesních rohů sešli do suterénu školy, kde nám paní starostka Petra Kočnarová ukázala výstavu fotografa Tomáše Vítky. Obec má v plánu zřídit tomuto umělci minimuzeum. Stejná pocta bude možná v daleké budoucnosti složena i některým žákům. Venku na zahradě nám předvedli, že nadšení a talent rozhodně mají.

V altánku demonstrovali s pádly v rukou jízdu na dračích lodích, o kus dál hrála dívka na klávesy dvěma břišními tanečnicím, z kopce se po zelené trávě spouštěl lyžař a hned vedle probíhal šachový turnaj s houslovým koncertem. To už nás ale paní starostka hnala směrem k silnici, kde na nás čekala dvě koňská spřežení.

Jakmile jsme nasedli, kočí práskli bičem a už jsme byli v domově Větrný mlýn, jenž se stará o mentálně postižené. Malá otočka na nádvoří zámečku a pokračovali jsme dál. Kolem hasičské zbrojnice bylo plno dýmu. Poskakovala před ní podivná postavička, která měla znázorňovat plamínek. Předseda naší komise dostal nelehký úkol se s ním poprat. Vylezl na plošinu požární cisterny a nekompromisně namířil proud vody na místo určení. Plamínek se svalil na zem a my jsme mohli pokračovat dál.

Ve zvoničce jsme se nechali poučit o zvonech, lopatky větrného mlýna kvůli nám roztočili dva siláci a včelaři se převlékli do černožlutých kostýmů, abychom je nepřehlédli. Přes fotbalový stadion pokračovala naše exkurze k vyletišti za sokolovnou. Trepové tam za doprovodu trampských hitů zapálili táborák a předali slovo culíkatým „holkám z naší školky“ a dvěma šoumenům.

Prošli jsme bránou z lidských rukou, v dobré náladě usedli do autobusu a zamávali Skaličce.

Obec SKALIČKA

okres: Přerov | nadmořská výška: 268 m | počet obyvatel: 558 | plocha katastru: 413 ha

II. místo

starostka: Alena Wagnerová

„Carpe diem – Využij dne.

Toto latinské rčení mne vyzývá k maximálnímu využití aktuálních příležitostí, které v životě a v práci přicházejí.“

www.tistin.cz

Coby bohatý kraj se hned v úvodu naší návštěvy představil městys Tištín. Na stromech měla zavěšeny makety tisícikorun, které měly toto tvrzení demonstrovat. Starostka Alena Wagnerová i její pravá ruka v podobě místostarostky vsadily totiž hned zkraje na recesi.

Mimořádně roztomile působili dva malí okrojovaní recitátoři, kteří s mimořádným nasazením přednesli uvítací řeč. Jen malý kousek za nimi hrábli rukama do strun tři kytaristé v doprovodu příčných fléten, píšťalek a houslí.

Za zvuku libých tónů jsme vstoupili do kapličky, ovšem oltář jsme hledali marně. Namísto modlitebních knížek byla kaple plná románů, detektivek a pohádek. Městys tam totiž nechal zřídit knihovnu. To ovšem nebylo všechno. Kdo z nás chtěl vidět regály plné knih z ptačí perspektivy, měl možnost. V horním patře bývalého svatostánku je totiž zřízena výstavní galerie. Ani v té nechybějí místní kroje.

Co jsme si nestihli prohlédnout osobně, to jsme dohnali u nástěnek plných fotografií, které tentokrát nebyly umístěny v interiéru, ale venku na ulici. Muzeum starých zemědělských strojů a pomůcek jsme ale viděli na vlastní oči. Pochlubilo se exponáty, jako je např. žačka a čistička obilí, kombinované vidle, ale i žebříňák a dokonce jedna dětská hračka – sáňky z první poloviny dvacátého století.

Kulturní program pro nás místní připravili na výletišti za městysem. Paní starostka i místostarostka se na chvíli omluvily a odběhly se převléknout do „kostýmů“ dojiček. Spolu s několika dalšími dámami to pak na parketu rozbaly coby hrdinky televizní komedie Slunce, seno, jahody. I když bylo v Tištině příjemně, nenechali jsme se tím zlákat k delšímu pobytu a dodrželi časomíru, abychom se i tady rozloučili přesně v duchu soutěžních pravidel.

Městys TIŠTÍN

okres: Prostějov | nadmořská výška: 210 m | počet obyvatel: 520 | plocha katastru: 826 ha

III. místo

starosta: Ondrej Koliba

„Dej a bude ti dáno, přej a bude ti přáno, ale nikdy u toho ze sebe nedělej hlupáka.“

www.obcehradcany.cz

Obec HRADČANY

okres: Přerov | nadmořská výška: 245 m | počet obyvatel: 275 | plocha katastru: 533 ha

starosta: Ing. Jan Konečný

*„Pokud něco stojí vůbec za námahu,
je třeba to udělat pořádně.“*

www.pisečna.cz

Za společenský život v obci.

Společenský život obce může být velmi rozmanitý. Pokud obec tuto stuhu získá, není to zásluhou obce jako samosprávy, ale obce jako společenstva. Každá obec má své tradice, které se udržují desítky, ve většině obcí stovky let. Na vesnici na rozdíl od měst nevytváří podmínky pro společenský život nikdo pro lidi, ale lidé sami pro sebe. Je to většinou řada spolků – hasiči, myslivci, rybáři, folklorní a divadelní společnost a podobně, které samy neustále udržují a obnovují tradice, zvyky, obyčeje. Nelze také opomenout činnost knihoven, ve kterých se již dnes kromě půjčování knih pořádají i různé výstavy, přednášky a podobně. Obce mají zpracovány programy obnovy vesnice, kde je snaha o obnovu a rozvoj nejen co do vzhledu obce, ale i obnovu a rozvoj duchovních tradic. V příhraničních obcích to je trochu složitější, neboť si svoje tradice odneslo původní obyvatelstvo, které bylo odsunuto. Ale i tady již dorostla generace, která si svůj spolkový a společenský život vytvořila. Celé toto dění se samozřejmě zachovává v kronikách, které jsou v mnoha obcích nejen obecní, ale i spolkové. A úkol obecní samosprávy je v podpoře všech spolků, propagaci jejich činnosti, prezentaci obce formou pohlednic, brožur, letáků a pod.

S velkou okázalostí nás přivítala obec Písečná. Hned na jejím počátku se před nás mikrobuz zařadilo doprovodné vozidlo v podobě historického motocyklu, dříve populárního pod názvem Pionýr. Na něm seděl muž představující policistu a pro všechny případy měl v zádech ceduli s nápisem: Nepředjíždět! Neotravovat!

Po chvíli odbočil a místo něj se k nám připojila čarodějnice na kole. Vedla nás kolem dětí, které měly v ruce mávátko, a kuchařek, jež nám kynuly vařečkami. Zaparkovali jsme před školou, kde už nás čekal ženský spolek s názvem Babulky čiperky. Pečlivě nacvičeným pokřikem nás upozornily na to, že jejich obec je ze všech nejlepší, a pak nás uvedly do tělocvičny, abychom si mohli vychutnat krátké dětské vystoupení a taneční mix místní mužské party, která si říká Mužoretky. Nevládne však jen hůlkou a pompony, jak by se z jejího názvu mohlo zdát. Předvedla nám, že ovládá i balet a populární zumbu.

Letos byla Písečná jedinou přihlášenou obcí z Jesenicka. Během prezentace, které se ujal pan starosta Ing. Jan Konečný, jsme si prohlíželi obecní i spolkové kroniky, fotografie vzácných přírodních lokalit, urbanistické studie i výkresové plány do budoucna. Spoustu peněz spolky v obci roku 1997 povodně, jak se dá vytušit z tehdejších fotografií. Písečná se totiž z převážné části rozkládá po březích řeky Bělá.

Po panu starostovi se slova ujaly Babulky čiperky. Působily dojmem, že snad nemají vůbec žádné starosti. Usměvavé, dobře naladěné, akční a vynalézavé. Svěřily se nám kupříkladu s tím, že si jednou samy pro sebe uspořádaly dětský den. Oblékly se jako batolata, opekly si burty a obdarovaly se navzájem dárky. Přitom je jim dohromady už 1238 let, jak se samy přiznaly. Čarodějnice, která nás ke škole přivedla, se s námi rozloučila s tím, že musí „letět“ do práce. Nás už ale také tlačil čas. Usadili jsme se na svá místa a opustili Písečnou.

Obec PÍSEČNÁ

okres: Jeseník | nadmořská výška: 403 m | počet obyvatel: 1028 | plocha katastru: 844 ha

starosta: Ing. Alois Ševeček

„Měníme tvář obce.“

www.cisarov.cz

Za péči o zeleň a životní prostředí

Veřejná zeleň v obcích má svoje nezastupitelné místo a tradici. Poměr zeleně k zastavěnému území je ve vesnicích obecně velmi příznivý. Obzvláště pokud se zachoval tradiční vzhled zelených ploch v obci, s odpovídajícími dřevinami, rozkvetlými záhony trvalek a bylinek, přispívají k celkové malebnosti venkovské obce. Ve většině přihlášených obcí jsou realizovány obnovy veřejných prostranství ke zlepšení jejich vzhledu, lze pozorovat návrat k tradičním venkovským dřevinám, a i květin v obci utěšeně přibývá.

Také v péči o rozptýlenou krajinnou zeleň a v ekologii krajiny obcí lze u některých účastníků soutěže pozorovat velkou aktivitu. Realizují se revitalizace toků, drobných vodních nádrží, výsadby alejí podél polních cest či rozčlenění příliš rozsáhlých honů.

Co je tedy pro úspěch v soutěži o zelenou stuhu důležité? Je to zejména: udržování, čistota a pořádek na veřejných prostranstvích, květinová výzdoba veřejných prostranství i soukromých stavení, nové úpravy veřejných ploch, zachování původních druhů ovocných, přírodní prvky v krajině, obnova luk, výsadba lesů, stromořadí, biokoridorů, břehových porostů, obnova křížových cest, božích muk, a podobně.

Nové dětské hřiště za budovou obecního úřadu bylo to první, co nás zaujalo po vystoupení z mikrobusu v obci Císařov. Zblízka jsme si ho však mohli prohlédnout až po přijetí na obecním úřadě. Toho se zhostil, stejně jako všude jinde, pan starosta. Tady vykonává jeho funkci už několik let Ing. Alois Ševeček.

Spolu s ním se nám věnovala i jeho zástupkyně a velitel sboru dobrovolných hasičů. Byli jsme pozváni do budovy, která nám byla představena jako bývalá hasičská zbrojnice. Dnes tady sídlí vedení samosprávy. Usadili jsme se na místa, která běžně obsazují zastupitelé a začali se soustředit na promítanou prezentaci.

Následoval výčet akcí, které se v Císařově konají už tradičně. Od hasičského a obecního plesu přes stavění májky, pohřbívání smrtky a vodění medvěda až k pochovávaní basy. Pan starosta k tomu dodal, že kulturní dům neslouží jen kultuře, ale i sportovním aktivitám a zimnímu výcviku hasičů. S těmi prý obec spolupracuje velmi úzce.

Poté už jsme si mohli „osahat“ zmíněné dětské hřiště, respektive jeho jednotlivé prvky. Procházeli jsme přes něj během následné prohlídky obce. Tu jsme zakončili u kapličky, která letos usiluje o získání titulu Zlatá cihla. Za peníze z programu obnovy venkova dostala novou fasádu i střechu. Nás ale zaujal i interiér. Ocenili jsme praktické větrací mřížky ve vitrážích na oknech a rozplývali jsme se nad starodávnými varhanami.

Velký důraz klade Císařov na obnovu veřejné zeleně. Zčásti už s ní obec začala, velká část ji ještě čeká po dokončení kanalizace. Ve vsi pak budou nové travnaté porosty, stromy, květinové záhony a přibudou další biokoridory. V plánu je také revitalizace rybníka. S upřímným přáním zdaru při naplňování těchto „zelených“ záměrů jsme Císařovské opustili.

Obec CÍSAŘOV

okres: Přerov | nadmořská výška: 200 m | počet obyvatel: 300 | plocha katastru: 300 ha

Bílá stuha

starosta: Ing. Jaroslav Dvořák

„Budujeme moderní vesnici, ale snažíme se zachovat vesnické výhody.“

www.hnevotin.cz

Za činnost mládeže.

Bílá stuha náleží obci, kde je věnována příkladná pozornost aktivitám mládeže. Každé společenství si pro zachování svých tradic vychovává své nástupce. Proto jsou v obcích mladí hasiči, myslivci, nebo například taneční a folklorní kroužky. Svou nezastupitelnou úlohu sehrává i škola. A je patrný rozdíl mezi vesnickou a městskou školou. Ve vesnické škole či knihovně mají děti k tradicím svých rodičů a prarodičů mnohem blíže a lépe si je osvojují. Role největší však náleží dospělým, kteří věnují svůj čas práci s mládeží. Tím přispívají nejen k udržování tradic, ale zkvalitňuje se i mezigenerační soužití celého vesnického společenství a také, což je snad v dnešní době nejdůležitější, vztah dětí k jejich obci.

Sedmnáct kroužků na základní škole nabízejí dětem v Hněvotíně. To byla jedna z prvních informací, kterou jsme při prohlídce školní budovy hned na začátku návštěvy obce dostali. Na dětech tady rozhodně fantazii a prostorem nešetří. V každé třídě jsme na stěnách objevili jinou kresbu a ocenili jsme, že je volný prostor na chodbě využit jako hrací koutek. Za pěkného počasí mohou děti v hodinách tělocviku bruslit přímo na cestě, jak jsme se na vlastní oči přesvědčili. Nebezpečné to určitě není. Do ulice, v níž je na vozovce namalována in-line dráha, je totiž vozidlům vjezd zakázán.

Na další děti jsme natrefili u hasičské zbrojnice. Zrovna tam nacvičovali povely a signály, kterými se mezi sebou záchranáři dorozumívají, když to nejde slovy. O pár minut později už se věnovali zdravotvědě a učili se obvazovat zranění. Další skupinka malých záchranářů se mezitím připravovala k požárnímu útoku.

Na nejstarší generaci se však v Hněvotíně také myslí. V Domě s pečovatelskou službou, kolem kterého jsme procházeli, pro ně zřídili šestnáct jedno a dvoupokojových bytů. Pro věřící, kteří v tomto domě žijí, je velkou výhodou kostel v těsném sousedství. O ten se pečlivě stará pan farář, na kterého pěl pan starosta Ing. Jaroslav Dvořák jen samou chválu, a který se s námi také přišel pozdravit.

Potom už nás naši průvodci usadili na obecním úřadě a promítli nám zbytek informací na plátno. Dozvěděli jsme se, že Hněvotínští třídí i bioodpad, vysazují stromy, uklízejí v přírodě a v rámci programu Děti země se k nim přidávají i školáci. Známé fotbalisty na fotografiích nám pan starosta vysvětlil tím, že k nim jezdívají trénovat mladé talenty. Povídat by bylo ještě dlouho o čem. Nám už ale vypršel stanovený čas, a tak jsme se museli rozloučit.

Obec HNĚVOTÍN

okres: Olomouc | nadmořská výška: 244 m | počet obyvatel: 1518 | plocha katastru: 1173 ha

starosta: Ing. Lubomír Novák

„Ve prospěch obce jsem se vždy snažil pracovat s nejlepším vědomím a svědomím.“

www.obcpenцин.cz

Za spolupráci obce se zemědělským subjektem.

Cílem ocenění je vyhledávat, zveřejňovat a ocenit příklady dobrých výsledků partnerství obce a zemědělského subjektu. Mělo by se jednat o zemědělský nebo lesnický podnik, popř. místní dobrovolnou organizaci z resortu zemědělství, jako např. myslivci, rybáři, včelaři. Ze strany obce může být toto partnerství naplňováno také působením v dobrovolném svazku obcí nebo Místní akční skupině.

Ukázkovým hanáckým nářečím nám v Pěňčíně povyprávěl o kronice její autor, když mu dal při prezentaci slovo starosta Ing. Lubomír Novák. Přijal nás na obecním úřadě, ale dlouho jsme se tam nezdrželi. Chtěl nám totiž své „království“ nejen popsat, ale i ukázat.

Zavedl nás proto k hasičské zbrojnici, kde stojí vzorně srovnaní dobrovolní záchranáři v zářivě bílých stejnokrojích. Přesně takové nosili jejich předchůdci k zásahům. Holýma rukama by však nic nezmohli. Také oni už potřebovali v boji s požárem techniku. Nám se jejich následníci rozhodli ukázat letitou stříkačku, která se kdysi zapřahovala za koně.

Hned vedle zbrojnice nechala obec zřídit knihovnu. Do té jsme také nakoukli a pak jsme pokračovali podél rybníka Močálky dál. Cestou po břehu nás pan starosta upozornil na jeho zvláštnost. Nemá prý žádný přítok ani odtok, napájen je pouze z podzemních pramenů a z deště. Během řeči jsme došli až k mateřské škole, kde pár dětí přerušilo svou hru na zahradě a zarecitovalo nám několik básniček.

Sportu se tady věnují malí i velcí. Mají hokejový klub a hrají stolní tenis, jak se pochlubil pan starosta. Dalším oblíbeným koníčkem je prý tady myslivectví. V Pěňčíně chovají daňky, ale jiná vysoká tady má také své zastoupení. Stačilo nám jen vejít do myslivecké chaty, kde prezentace pokračovala, a ze zdi na nás hleděly důkazy v podobě trofejí.

Pěkný výhled je na obec z kopce, od sportovního letiště. Místní toho dokázali využít a proměnili vyhlídku v odpočinkové místo s posezením. Hned vedle něj stojí milník víry, ke kterému mohou místní i turisté chodit rozjímat. My už jsme však na rozjímání moc času neměli a tak jsme se rychlým krokem vrátili dolů do vesnice, nasedli do mikrobuse a nechali Pěňčín za zády.

Obec PĚŇČÍN

okres: Prostějov | nadmořská výška: 351 m | počet obyvatel: 748 | plocha katastru: 532 ha

starosta: Mgr. Ing. Tomáš Kobza

Diplom za vzorné vedení obecní knihovny.

Chloubou obce Libina je krásný historický park. Naše první kroky vedly právě tam. Prošli jsme kolem kašny s netradiční výzdobou v podobě raků, prohlédli si vkusně obnovené prostranství před nákupním střediskem a odbočili do obecní oázy klidu. Jak nám prozradil starosta Mgr. Ing. Tomáš Kobza, prošel park před pár měsíci důkladnou úpravou. Vychutnávali jsme si příjemný stín, který nabízejí původní stromy v jeho středové části a přitom jsme obdivovali výsadbu novou.

Na další oázu jsme natrefili v centru obce. Barevné květinové záhony v odpočinkové zóně jen doložily pravdivost starostova tvrzení, že Libina si dává na své „zelené vizáži“ velmi záležet. Ulice však nejsou vyzdobeny výhradně přírodními prvky. Stačilo se přesunout k budově knihovny a pochopili jsme, že místní si s přírodou i rádi hrají. Objevili prý před nedávnem zálibu s názvem Street Art. Tak se stalo, že jsme procházeli kolem stromů, omotaných přízí, obháčkovaných odpadkových košů, listnáčů, ze kterých visely vlněné chobotnice a mínků, mezi nimiž měl nataženou síť z barevných přízí pletený pavouk.

V jedné z kronik, jež jsme si prohlíželi v knihovně, jsme našli další zajímavost. V obci žije několik příznivců alternativní hudby a ta už tady plní i celé festivaly. Z fotografií jsme pochopili, že jsou tyto akce doménou spíše mladší generace. Jejich dříve narození sousedé se však také nenudí. Pan starosta se nám pochlubil, že tady senioři studují Univerzitu třetího věku.

Vrátili jsme se kolem Libinského potoka zpátky k mikrobusu, podali si ruce s panem starostou i jeho zástupkyní a naposledy se projeli nejnižše položenou a zároveň největší obcí okresu Šumperk.

Za nejlepší květinovou výzdobu obce

Ti, co nás přivítali na radnici v Horním Újezdě, hráli překvapené. Divili se, kam se mohla podíť jejich starostka a pak měli velkou radost, že jsme jim sháňku po paní Aleně Veličkové uvěřili. Vtom někoho z nás napadlo nahlédnout vedle do společenského sálu. Jakoby na to paní starostka čekala, spustila z pódia uvítací projev. Ten však nepronela česky, nýbrž lámanou ruštinou.

Abychom byli v obraze, představila nám sestavu na jevišti jako Alexandrovce. Mladí hoši byli oblečeni v důstojnických uniformách, ona připomínala postavu z pohádky Mrazík. Po několika ruských lidových písničkách se oprostila od své herecké role a sestoupila mezi nás. Převlékla se do civilních šatů a přivítala nás hezky česky ve své obci.

Na stole se usmívala úroda ze zahrádek a polí a další místní produkty. Tím náš pobyt na obecním úřadě skončil a pak už jsme se procházeli vesnicí a tleskali dětem ze školky, které kvůli nám postavili a skáčeli malou májku. Další naše cesta vedla na hřbitov.

Kudy jsme šli, tudy jsme se obdivovali krásným záhonům. Věvodily jim růže, hrající pestrými a sytými barvami. Pak jsme se slunci na chvíli schovali do budovy muzea. Vedle exponátů, které dokládaly, jak se dříve v Horním Újezdě žilo, jsme našli i letitý pracovní průkaz, o jehož dřívější existenci už dnešní mladá generace nemá ani potuchy.

Naše návštěva skončila na hřišti. Mezi fotbalovými brankami se proháněli kluci, další hoši přijeli za chvíli hasičským autem a předvedli nám, jak umějí bojovat s požárem. Někteří z nich nápadně připomínali Alexandrovce, kteří nám zpívali na uvítanou. Dobrovolní záchranáři mají zkrátka v Újezdě smysl pro humor. Počkali jsme, až dohasí zapálenou slámu, a vydali se urazit dalších pár kilometrů.

starostka: Alena Veličková

Obec HORNÍ ÚJEZD

Cena naděje pro živý venkov

starostka: Miroslava Zavdilová

Krojované děti přivítaly naši devítičlennou hodnotící komisi v knihovně obce Majetín lidovými písničkami, které nejen zazpívaly, ale i zahrály. Tím pomyslně přestříhly pásku k prohlídce vesnice. Začala na víceúčelovém hřišti, se kterým sousedí koupaliště a plácek na hraní pro maminky s dětmi na mateřské dovolené. Vypadaly tam spokojeně.

O pár minut později jsme vcházeli do nově opravené zemědělské usedlosti, kterou reálné plány a šikovné ruce proměnily z neobydlené ruiny v příjemné místo k bydlení. Není divu, že obec tento bývalý panský statek přihlásila do soutěže o Zlatou cihlu.

Ke kulturnímu domu nás doprovodily dva koně, vedené pochopitelně svými jezdci. Paní starostka Miroslava Zavdilová nás poučila, že se o ně stará občanské sdružení s názvem Koník dětem i dospělým pro radost. Jméno je to sice dlouhé, ale všeřikající. Přesto ještě následovalo doplnění. V Majetíně se prý s koňskou pomocí věnují rekondičnímu a psychorehabilitačnímu ježdění a animoterapii.

To už jsme ale vcházeli do sálu, kde se před našimi zraky v několika minutách odehrál celý majetínský rok. Tříkrálová sbírka, vodění medvěda, pochovávaní basy, Velikonoce, pálení čarodějnic, stavění a kácení májky a další tradiční události, konče zpíváním koled pod vánočním stromem.

Široko daleko je vesnice proslulá ženským spolkem, který má rád tanec a recesi. Na programu tedy nemohl chybět. Nejprve ženy sálem jen tak proběhly, ale pak se do něj vrátily a zatančily nám odvážný kankán.

Cestou ze sálu jsme ještě v rychlosti prolístovali obecní kroniky a fotoalba, přelétli očima výstavní panely s přehledkou nejvýznamnějších majetínských událostí a pak už nezbyl čas na nic jiného než na rozloučení.

Obec MAJETÍN

www.majetin.cz

okres: Olomouc | nadmořská výška: 202 m | počet obyvatel: 1110 | plocha katastru: 948 ha

**„Zlatá cihla v Programu obnovy venkova Olomouckého kraje v roce 2011“
v kategorii A - obnova památek místního významu
za rekonstrukci Pomníku svobody se sochou T. G. Masaryka**

Po vystoupení z mikrobusu v Radslavicích nás srdečně přivítal bílý jednorožec. Pan starosta Stanislav Jemelík mu říkal Martin. Obec má mytologickou bytost ve znaku a na svém území pořádá, možná i na jeho počest, parkurové závody. Pan starosta i jeho pomocník v masce jednorožce si poté přisedli k nám a nasměrovali řidiče ke dvěma hektarům stavební plochy s pětadvaceti parcelami pro rodinné domky. Některé už tam dokonce pomalu začínají růst. Kolem soukromého pole posetého slunečními kolektory jsme dojeli ke střelnici. Její oprava stála obec velké úsilí a výsledek v podobě pěkného interiéru i venkovní plochy se dostavil. Dva členové naší komise neodolali, popadli malorážku a zamířili na terč.

Dříve býval v radslavicke základní škole byt, dneska si v něm hrají děti předškolního věku. Nad jejich hlavami se učí ve třídách starší děti. My jsme se tam usadili v podkroví a vyslechli si pár informací o vesnici i o škole. Na výstavní panel tam nezapomněli místní připravit kompletní přehled akcí, podpořených státními a evropskými penězi. Fotografie na dalších panelech svědčily o tom, že v Radslavicích panuje čilý společenský ruch.

Po krátkém kulturním vystoupení jsme školu opustili a vydali se podívat na koupaliště. Čekalo na své první letošní návštěvníky. U hřiště nás pan starosta upozornil na kvalitní trávník, po kterém se spolu s námi prošel i náš koňský průvodce. Zamířil s námi k radnici.

Mají zde velice pěknou knihovnu. Je netradičně rozmístěna do dvou pater a z nástěnek je patrné, že s dětmi ráda soutěží. Sotva jsme přešli cestu, stáli jsme před kandidátem na Zlatou cihlu. Měl podobu sedícího Tomáše Gariqua Masaryka, kterého nechala obec kompletně zrenovovat a doplnit o několik prvků. U prvního československého prezidenta jsme prohlídku Radslavic ukončili a popojeli o kus dál.

starosta: Stanislav Jemelík

Obec RADSLAVICE

okres: Přerov | nadmořská výška: 223 m | počet obyvatel: 1108 | plocha katastru: 702 ha

www.radslavice.cz

Ocenění za výjimečnou podporu sportovních aktivit dětí a mládeže

starosta: Ing. Tomáš Müller

Tmavá obloha a deštěm hrozící mraky nás přivítaly v obci Nová Hradečná. Pan starosta Ing. Tomáš Müller nás ale ujistil, že pršet nebude. Zavedl nás do své kanceláře a začal vyprávět. Dozvěděli jsme se, že v obci jsou stále ještě patrné zbytky staroslovanského hradiště. Dále se zmínil o tom jak byla v minulých letech Nová Hradečná zadlužena a soudila se. Zahájenou výstavbu tlakové kanalizace a čističky tak museli Hradečtí pro nedostatek financí pozastavit.

Jakmile jsme se dostali z historie do současnosti, stočila se řeč na mládež. Ta má v obci zelenou, jak jsme pochopili. Špatně se tady nemá ani ta nejmenší drobotina. Vyřádit se chodívá na dětské hřiště s průlezkami z akátového dřeva. Je prý milionové, což je vidět z fotografií i z faktury od dodavatele.

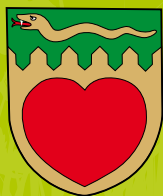
Když děti v Nové Hradečné trochu povyrostou, těší se podpoře samosprávy dál. Během roku se v obci koná celá řada akcí, určených právě jim. V zimě například maškarní merenda, na jaře klapání, v létě Vavřínečkova pouť, na podzim Drakiáda a koncem roku Mikulášská nadílka. O sportovních úspěších nám přišly do starostovy kanceláře povyprávět dvě malé atletky. Doprovod jim dělala paní učitelka, která nešetřila chválou na štedrost obecní kasy.

Teoreticky jsme se s obcí seznámili, přišel tedy čas nahlédnout do jejího života osobně. Nejprve jsme se vydali do mateřské školy s krásně upraveným venkovním zázemím, poté jsme pokračovali do školy základní a pozdravili se s žáky v malotřídce. Odpověděli nám písničkou v angličtině.

V soutěži o Zlatou cihlu se v Nové Hradečné ucházel o titul moderní penzion. Zaujal nás svým prosluněným interiérem a hezky vyhlížejícím prostranstvím pod širým nebem. K obědu jsme v něm ale nezasedli. Byl totiž nejvyšší čas vydat se na cestu do další obce.

Obec NOVÁ HRADEČNÁ

www.novahradecna.cz

okres: Olomouc | nadmořská výška: 275 m | počet obyvatel: 781 | plocha katastru: 1140 ha

Ocenění za příkladnou spolupráci spolků

Sedmkrát se na mapě České republiky vyskytuje obec jménem Sušice. Ta, kterou navštívila naše komise, leží pár kilometrů od Přerova. Mezi svými jmenovkyněmi je druhá největší. Nejprve jsme si potřásli rukou s panem starostou Josefem Krátkým a ten nás pak převedl přes cestu, kde už byly nastoupeny děti ke krátkému uvítacímu programu.

V publiku seděli spolu s námi představitelé místních spolků. Zázemí jednoho z nich jsme si mohli dokonce prohlédnout osobně. Prezentační totiž Sušičtí připravili v Klubu zahrádkářů, nad moštárnou, výrobnou povidel a výkupnou ovoce. První, co nás v jejich zasedací místnosti zaujalo, byla krásná výzdoba z lučních květů, se kterou si dala práci přítomná členka spolku včelařů.

Dalším, kdo se nám představil, bylo společenství myslivců, které už v Sušicích působí od roku 1908. Ve dvacátém devátém roce, při pokládce vodovodního potrubí, byly v ulicích instalovány i hydranty a vznikl sbor dobrovolných hasičů.

Nejpočetnější je však v obci TJ Sokol, která sdružuje jednu šestinu zdejších obyvatel. Ti si mohou vybrat mezi aerobikem, turistikou, malou kopanou, tenisem a zdravotním cvičením pro seniorky, jak jsme se dozvěděli. Sokolové jsou prý v Sušicích jediní, kdo pořádají ples. Tradičních akcí se tady ale každoročně koná šest až osm.

Velké oblibě se těší krojovaný soubor Moravská Veselka. V hanáckém dialektu nám ji krátkou písničkou představil zřejmě její nejmladší člen, který jde ve stopách svého pyšného otce. Byl příjemnou tečkou za naším devadesátiminutovým pobytem ve vesnici, která se letos do soutěže přihlásila poprvé.

starosta: Josef Krátký

Obec SUŠICE U PŘEROVA

okres: Přerov | nadmořská výška: 233 m | počet obyvatel: 324 | plocha katastru: 484 ha

www.susice.mitrinet.cz

Ocenění za vytváření hrdého vztahu dětí a mládeže k životu v obci

starosta: Ing. Alfons Mynařík

Téměř v každé obci jsme byli přijati buď na radnici, nebo ve škole. Babice zvolily druhou variantu. Zřejmě proto, že jsou na svůj vzdělávací stánek náležitě pyšné. Pan starosta Ing. Alfons Mynařík přenechal prezentaci svému zástupci a paní ředitelce školy. Ta se pochlubila tím, že ze šestnácti žáků v roce 2005 se jejich počet zvýšil na současných čtyřicet.

Dozvěděli jsme se také, že se v Babicích pravidelně stýkají nejmladší a nejstarší generace. Dědečkové učí plést školáky pomlázky a ti jim za to na besídkách recitují, zpívají a tančí. Fyzičku si tady děti i dospělí udržují na víceúčelovém hřišti. To jsme si prohlédli hned vzápětí.

Před požárem chrání zdejší obyvatelé, stejně jako všude jinde, dobrovolní hasiči. Ti nám dali nahlédnout do své zbrojnice. Tady jsou jednotky hned dvě. Jedna v případě potřeby skutečně bojuje s živlem, druhá se stará o společenské akce. Buď je pořádá, nebo pomáhá s jejich organizací. V Babicích o ně není nouze. Jednou z nejhonosnějších je Jízda králů.

Ani jsme netušili, že se během putování po obcích půjdeme podívat i do soukromé domácnosti. Pan starosta nám chtěl totiž názorně představit, jak se samospráva stará o seniory. Postavila jim a vloni předala do užívání dům s šesti obecními byty. Jednu z garsoniér jsme viděli na vlastní oči. Dveře nám otevřel usměvavý manželský pár.

Prohlídku vesničky jsme ukončili v kostele Všech svatých. Vystoupali jsme po schodech na kůr a shlíželi dolů do prázdných lavic. Podle názoru našeho průvodce není obec nijak výrazně zbožná. Z předem zasláné prezentace ale vyplývá, že bokem zájmu svatostánek nestojí. V roce 2009 dostal novou střechu a obec se dobrovolně stará o jeho okolní prostranství i hodiny. Právě ty nás upozornily, že je nejvyšší čas se s Babicemi rozloučit a pokračovat dál.

Obec BABICE

www.obecbabice.cz

okres: Olomouc | nadmořská výška: 280 m | počet obyvatel: 434 | plocha katastru: 495 ha

Ocenění za zvelebování veřejného prostranství

V pohodovém tempu probíhala naše návštěva Bezuchova - vesničky na kopci, která čítá pouhých 193 obyvatel. Přesto má svoji vlastní školku. V té nám děti zatančily a zazpívaly, ovšem podle paní ředitelky toho umějí mnohem víc. Na důkaz svých slov nám v altánku na zahradě ukázala jejich keramické ozdůbky, zavěšené pod střešou.

Procházkovou chůzí jsme po prohlídce mateřinky pokračovali k rybníku za vesnicí. Museli jsme uznat, že příroda je tady skutečně nádherná. Ta ale v soutěži bodovat nemohla. Proto se s námi Bezuchovští vypravili zpátky do obydlené části. Vyšli jsme čerstvě vyasfaltovaný kopec, cestou se obdivovali upraveným zahrádkám a zastavili se na skok v kostelíčku.

Vyslechli jsme přitom pár zajímavostí. Například tu, že v obci je převaha žen. V jednom místě žijí prý dokonce jen samé vdovy. Hlavní slovo patří ovšem v Bezuchově mužů. Starostou je tady RSDr. Jan Svoboda. Ten nám neopomněl ukázat ani ubytovnu pro turisty. V podkrovních pokojích přespávají hlavně ti, kteří chtějí vidět hrad Helfštýn, vzdálený asi devět kilometrů.

Další pěknou procházku nebo projíždku na kole nabízí nově vysazená alej listnáčů přímo v obci, vedoucí do sousedních Dřevohostic. Na jejím začátku jsou dva obrovské kameny z bývalého pískového dolu. U jednoho z nich jsme si pořídili společnou fotografii.

Hlavní slovo při prezentaci na obecním úřadě měl pak jeden ze soukromě hospodařících zemědělců. Z poloviny se prý věnuje pěstování obilovin, ovšem na některých jeho polích roste i sója nebo řepka. O zábavu není ve vsi také nouze. Pálí zde čarodějnice, malují velikonoční vajíčka, vodí medvěda a pouští draky. To všechno nám naši hostitelé stihli říct, než jsme se s nimi rozloučili a zamířili k dalšímu cíli.

starosta: RSDr. Jan Svoboda

Obec BEZUCHOV

okres: Přerov | nadmořská výška: 296 m | počet obyvatel: 194 | plocha katastru: 395,88 ha

www.bezuchov.cz

Ocenění za vytváření podmínek pro život nejmladší generace v obci

starosta: Ing. Radim Sršeň

V Dolních Studénkách nás přivítala mladá dechová kapela s výmluvným názvem Kdo má čas. Když dohrála, představil se nám jeden z jejich členů jako starosta Ing. Radim Sršeň a odvedl nás do školy. Ta se prý momentálně stará o vzdělání devatenácti dětí.

Po bleskové prohlídce školní budovy jsme odjeli za těmi, kteří teprve do lavic usednou. Zatím si ještě bezstarostně hrají v mateřince a s dojemnou naivitou kopírují svět dospělých. Když se nám přišla uklonit asi pětiletá holčička v růžových šatech se stejně starým kamarádem, nikoho z nás nenapadlo, že předvedou Hříšný tanec ze stejnojmenného amerického filmu.

Jakmile jsme v Horních Studénkách vystoupili z mikrobusu potřetí, už nám bylo jasné, že se v této obci točí téměř všechno kolem dětí. Tentokrát se proháněly po novém dopravním hřišti u další mateřské školy. Cestou k výletišti, která následovala, jsme byli svědky požárního útoku zdejší drobotiny. Nejmladšímu záchranáři nebylo ještě ani pět, ale do boje s pomyslnými plameny se i on pustil s vervou.

Jak se později ukázalo, žestové nástroje nás v Dolních Studénkách nevitally náhodou. Dostali jsme do rukou leták, ve kterém jsme se dočetli, že se v obci již po sedm let koná Mezinárodní festival dechových hudeb. Z akcí místního významu vzpomněl pan starosta obecní zabíjačku, plesy, dětský den a sousedské posezení. Nezapomněl také zdůraznit, že si spolky v pořadatelských službách navzájem vypomáhají. Když například hasiči pořádají bál, myslivci jim k tomu obstarávají zvěřinové menu.

Na závěr své prezentace nám mladý pan starosta s úsměvem na rtech prozradil, že se jejich obecnímu zastupitelstvu žertem přezdívá baby management. Devíti z patnácti jeho členů ještě totiž nebylo ani čtyřicet.

Ocenění za nadšený přístup k obnově samosprávy obce

Držovice vznikly odtržením od Prostějova. Dnes si tam lidé vládnou sami a jejich obec jenom vzkvétá. Náš mikrobus zastavil na ulici Slovenského národního povstání, kterou ještě nestihli přejmenovat, jak se svěřila starostka Blanka Kolečkářová. Ta nás přijala na svém úřadě.

Kolem stolu, kam nás usadila, kolovaly územní dokumenty a kroniky. Paní kronikářka byla na setkání s námi pozvána také a tak jsme se odevzdaly do rukou dvou sympatických dam. Ta, která obec řídí, byla plná elánu a nakažlivého optimismu. Během chvilky jsme pochopili, že pro ni žádná překážka není nepřekonatelná. Vyjádřila to gestem, které nás pobavilo a ohromilo zároveň. Rázně vymrštila mírně pokrčené paže směrem vzhůru a přitom zvolala: „Hurá, problém!“

Nejprve paní starostka povyprávěla něco málo z krátkodobé historie obce a pak jsme ji naložili do mikrobusu, neboť měla v plánu ukázat nám nový park. Paní kronikářka jela s námi. O tom, že je oáza klidu nová, nemohlo být pochyb. Vzrostlé stromy se daly spočítat na prstech jedné ruky, převažovala výsadba čerstvá. Aby tam byl relax co nejpříjemnější, nechaly Držovice do parku umístit dřevěnou prolézačku, jednoduchá šlapadla a pomůcku na protažení zad.

Kolem cesty, vedoucí ke čtvrti plné rodinných domků, se nedaly přehlédnout záhony barevných růží. Jak podotkla paní starostka, dbají tam lidé o své domy a okolní prostranství od té doby, co je obec samostatná. Mimo jiné je k tomu motivuje i soutěž o nejrozkvetlejší dům. Vrátili jsme energickou ženu jejímu úřadu a při odjezdu jsme se shodli na tom, že jsou její nadšení a chuť do života v dobrém slova smyslu záviděníhodné.

starostka: Blanka Kolečkářová

Obec DRŽOVICE

okres: Prostějov | nadmořská výška: 221 m | počet obyvatel: 1348 | plocha katastru: 754 ha

www.drzovice.cz

Ocenění za účelně vkládané investice do zázemí pro mladou generaci

starosta: Stanislav Skýpala

Zdátky vypadal jako urostlá blondýna, zblízka bylo naprosto zřejmé, že jde o muže. Kastelán z Dřevohostic nás přivítal v paruce, čímž překvapil i představitele místní samosprávy, v čele se starostou Stanislavem Skýpalou. Výřečný správce zámku se ujal role našeho průvodce a jen občas pustil ke slovu ředitelku zdejší školy nebo místostarostu.

S úsměvem a neskrývaným veselím vítali kastelána v mateřince i škole. Velkou měrou za to mohl jeho uměle vytvořený účes. Než jsme zavítali mezi žáky, prohlédli jsme si nedávno opravenou budovu školy zvenčí. Aby byla podívána co nejpěknější, napochodovaly před hlavní vchod mažoretky a po svém vystoupení vytvořily špalír, kterým jsme vešli dovnitř.

Uvítal nás tříčlenný výbor masek, složený z vodníka, prasátka s vozemouchem a klauna. To pro naši lepší představu, jak vypadá v Dřevohosticích karneval nebo vodění medvěda. Starší žáci seděli na chodbě a předváděli, jak jim jdou chemické pokusy. Ve třídě na prvním stupni jsme shlédli pohádku o třech kůzlátkách v podání mladších žáků a přesunuli jsme se k zámku.

Ohlušujícím výstřelem z děla přivítali naši komisi vojáci. Nejprve jsme je minuli a šli se podívat na tenisty, kteří si to právě rozdávali na sousedních kurtech. Pak nás teprve čekala návštěva zámeckých komnat. Přešli jsme kamenný most, pozdravili pár pohádkových postav, překročili rytíře, krále a draka, namalované křídou na nádvoří a byli jsme u cíle.

Zběžně jsme si prohlédli interiér a usadili se za dlouhý stůl. Před našimi zraky stály děti hlavu a ruku svým kamarádům z ochotnického spolku, ovšem zlatým hřebem naší návštěvy byl mužský pěvecký sbor a okamžik, kdy si pan kastelán konečně sundal paruku a odhalil nám, že k životu vůbec nepotřebuje holiče. Jeho stisk ruky před naším odjezdem byl ovšem stejně srdečný jako na počátku.

Ocenění za trvalý rozvoj folklóru a aktivního sportovního ducha občanů

V hanáckých krojích nás v Kralicích na Hané nevíthaly děti, tak jako jinde, ale dospělí. Spolu s nimi samozřejmě i pan starosta Pavel Kolář, ovšem ten krojovaný nebyl. S kytarou, zavěšenou na krku a písní na rtech dělal naší delegaci doprovod další „dospělák“. Z úřadu městyse, kde jsme si mimo jiné prohlédli obřadní síň, zamířily naše kroky ke kostelu. Namísto tradičních výjevů křížové cesty tam na zdech visely obrázky posledních okamžiků Ježíše Krista v nezvykle moderním ztvárnění.

Ze svatostánku jsme se vypravili, jako vůbec v první obci letošního soutěžního ročníku, do soukromé firmy. Během bleskové exkurze, která se celá odehrála nahoře v kanceláři, jsme se dozvěděli, že se zabývá výrobou plastových odlitků pro automobilový průmysl.

Ani tady jsme nevynechali návštěvu mateřské školy. Tam jsme u dětí, které se právě ukládaly ke spánku, vyvolali trochu rozruch, ale bylo nám to odpuštěno. Školní děti se mezitím shromáždily v sokolovně. Z balkonu jsme sledovali, jak tančí v šatech kuchařů a kuchtíček s vařečkami v rukou na veselou písničku.

Svížným krokem jsme posléze prošli kolem parku, na jehož konci stojí nevýrazná nízká budova, sloužící k pořádání kulturních akcí. Jedna krátká už tam čekala na nás. Aby nezůstaly Kralice nic dlužny své pověsti o zachovávání lidových tradic, nemohla se jejich prezentace obejít bez věhlasného Hanáckého souboru písní a tanců Klas.

Jako první ovšem nastoupili na parket členové nejmladšího Klásečku a pak o něco staršího Klásku. Dospělí v krojích dostali slovo jako třetí v pořadí a na úplný závěr přišlo překvapení v podobě dříve narozených, černě oděných Hanáků a Hanaček, kteří zatančili odvážnou zumbu. Tím byla ovšem doba, určená pro naši návštěvu městyse, vyčerpána.

starosta: Pavel Kolář

Městys KRALICE NA HANÉ

okres: Prostějov | nadmořská výška: 215 m | počet obyvatel: 1460 | plocha katastru: 1260 ha

www.kralicenahane.cz

Ocenění za akční řešení protipovodňové ochrany obce a místních částí

starosta: Antonín Pospíšil

Nově vybudovaný most přes řeku Třebůvku se svými klenutými zábranami a velkorysým architektonickým řešením upoutal náš pohled hned po příjezdu do Moravičan. Spojuje břehy teprve od loňska, jak jsme se dočetli v předem zasláné prezentaci. Původní most si již užívá zaslouženého odpočinku v muzeu silnic.

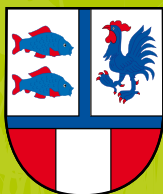
V zasedací místnosti obecního úřadu jsme se z úst pana starosty Antonína Pospíšila dozvěděli, jak se obec úspěšně rozrůstá. O pár desítek minut později jsme se o jeho slovech mohli přesvědčit na vlastní oči. Vydal se nám ukázat nejnovější ulice plné barevných novostaveb. Upřesnil, že je jich čtyřicet. Jihovýchodní část Moravičan se však podle jeho slov dále nerozšiřuje. Tam je přírodní plánování omezeno přírodní rezervací a potížemi při povodních.

Proti záplavám se obec chrání hrázemi. K těm jsme se nedostali, ale zato jsme se doslechli ještě o dalších plánech představitelů samosprávy, jako je průmyslová zóna nebo bikrosová dráha. Kromě podnikatelů a sportovců se však v Moravičanech těší všeobecné podpoře i spolky. Pan starosta nám prozradil, že finanční příspěvky, kterými jim obec vypomáhá už deset let, se jí vrací zpět v podobě dobře odvedené práce a velmi slušné reprezentace.

Mikrobus zastavil u kostela a my jsme se vydali po lávce pro pěší přes řeku. To abychom si mohli s dostatečným odstupem prohlédnout budovu, která letos kandiduje na titul Zlatá cihla. Kdysi se v ní učili žáci, dnes jsou v kompletně opraveném domě nájemní byty. Žlutě obarvená fasáda září jako slunce a stejně tak optimistická je i vizáž obecního úřadu. Čas byl ale neúprosný, a proto jsme si už jen v rychlosti prohlédli výstavní galerii v přízemí budovy radnice a museli se rozloučit.

Obec MORAVIČANY

www.obec-moravicy.cz

okres: Šumperk | nadmořská výška: 243 m | počet obyvatel: 1199 | plocha katastru: 1215 ha

Ocenění za rozvíjení společenského života v obci a místních částech

Do Nákla jsme dorazili deset minut před půl devátou. Kromě stavebního stroje, který opravoval na návsi silnici, vládl v obci typický ranní klid všedního dne. Zaparkovali jsme mikrobus před obecním úřadem a vystoupali po schodišti až ke kanceláři starosty. Nenechali jsme se odradit příkazem na dveřích: „Vstupujte jednotlivě!“ a v plném počtu devíti komisářů jsme se po zaklepání ohlásili u paní sekretářky.

Starosta Marek Ošťádal, který své obci „vládne“ od loňského podzimu a přihlásil ji do soutěže vůbec poprvé, neskrýval svou nervozitu a upřímně se k ní přiznal. S rozpačitým, ale milým úsměvem nás usadil kolem stolu ve svém úředním království a jal se vyprávět. S nadšením nám představil projekt, jenž se zrovna v obci těší největší pozornosti. Rozložil na stole projektovou dokumentaci a virtuálně nás provedl po parku, kde právě vzniká slibně vypadající zázemí pro kulturní akce.

Na společenský život v obci kladl pan starosta při své prezentaci velký důraz. K akcím, které už mají v Nákle svou tradici, přibývají další. Originálním způsobem kupříkladu vítají místní příchod Vánoc. Když všude jinde rozžínají stromečky, tady se rozsvěcují světýlka na kapličky. Na jeho hlasitě vyřčenou úvahu, že kulturní, sportovní a zábavné akce nenásilně vedou lidi k větší spopolitosti, kývala celá naše komise souhlasně hlavami.

Prolistovali jsme kroniku, podívali se do knihovny a nechali se pozvat na hřiště. Vonělo novotou a čekalo na poslední terénní úpravy. Další naše kroky vedly ke kostelu, kolem kterého se rozprostírá hřbitov. Krásná a nevšední byla vstupní brána, která je celá vyrobena z mořských korálů. Pár metrů od této pozoruhodnosti jsme si s panem starostou podali ruce, nasedli do mikrobusu a vydali se na cestu do další soutěžící obce.

starosta: Marek Ošťádal

Obec NÁKLO

okres: Olomouc | nadmořská výška: 227 m | počet obyvatel: 1501 | plocha katastru: 1145,67 ha

www.naklo.cz

Ocenění za budování občanské vybavenosti

starosta: Jiří Doubrava

Výjimečný je městys Nezamyslice mimo jiné tím, že podniká v pohřebnictví. Když jsme odjžděli od hřbitova, kde začala naše prohlídka, svěřil se nám pan starosta Jiří Doubrava, že mu chvíli trvalo, než si na tuto skutečnost zvykl. Když začal pracovat na radnici, připadal si tam chvílemi podle svých vlastních slov jako v pohřebním ústavu.

Nám ale městys vůbec smutný nepřipadal. U zámku, který je národní kulturní památkou a zároveň slouží jako domov pro mentálně postižené muže, bylo naopak veselo. Způsobily to roztomilé keramické figurky, které jsou tam vystaveny u vchodu do zahrady. O kousek dál se pásly dvě lamy, černá a hnědá. Nešlo o chovnou stanici, ale o provozování animoterapie. Paní ředitelka nám vysvětlila, že přítomnost zvířat je pro klienty ústavu velmi uklidňující, a lamy se zdály být také spokojené.

Originální dopravní značku mají v Nezamyslicích poblíž sportoviště. Je na ní po čtyřech lezoucí postava s lahví v ruce. Na dodatkové tabulce stojí: Opilci na vozovce. Údajně je jediná v celé republice a nechali si ji na přání vyrobít právě jen Nezamysličtí.

Došli jsme až k nové mateřské škole. Na zahradě pod velkým ořechem byly vyrovnány školní lavice a my jsme se nechali poučit, že jde o třídu v přírodě. Děti tam chyběly, ale zato už byly nastoupeny ve zbrusu nové multifunkční budově, kde nám na pódiu v naprosté tichosti sehrály indiánský příběh.

Ještě předtím jsme ale dostali možnost prohlédnout si školku. Atypickou měla především jídelnu, která byla z jedné strany celá prosklená. Celkově působily Nezamyslice jako velmi moderní malé městečko s venkovskými prvky. Opouštěli jsme ho s pocitem příjemně strávených devadesáti minut.

www.nezamyslice.cz

Městys NEZAMYSLICE

okres: Prostějov | nadmořská výška: 210 m | počet obyvatel: 1420 | plocha katastru: 731 ha

Ocenění za podporu zapojování nejmladší generace do spolkové činnosti v obci

Nejmladší hasičská jednotka přerovského okresu a možná i celého Olomouckého kraje nás přivítala v Paršovicích. Tak ji alespoň představil pan starosta Ing. Lubomír Dostál. V tu chvíli už jsme tušili, proč stojí kousek opodál dětská ohrádka s plyšovým slonem. Naše podezření z požáru v ZOO se potvrdilo, když se zpoza rohu vynořil muž s kanystrem v ruce, vyil na hračku neviditelný benzín a škrtl neviditelnou zápalkou.

V tu chvíli zazněla z reproduktorů písnička o malém krokodýlovi, doprovázená nahrávkou řvoucího slona, předškoláci v přilbách a stejnokrojích naskákali do podomáčku vyrobeného hasičského auta a dotlačili ho téměř až ke „kleci s hořícím zvířetem“. Postříkali ho vodou, nechali ho skočit na záchranou plachtu a odnesli ho na nosítkách k ošetření.

Venkovní část naší návštěvy Paršovic byla u konce. Přesunuli jsme se o pár desítek metrů dál, do kulturního domu. Tam s námi ke stolu usedli představitelé jednotlivých místních sdružení a spolků. Jeden po druhém si brali slovo a vyprávěli nám o své činnosti. Jejich slova, stejně jako v jiných obcích, doprovázely promítané fotografie.

Aby však nezůstalo jen u povídání, měly pro nás Paršovice připraveny i tanec. Jak jsme se dozvěděli, country kroužek slaví velké úspěchy nejen v obci. Své sukynky roztáčejí děvčata i na různých soutěžích, a protože se jim nedostává chlapců, mají některé na hlavách klobouky a na nohou kalhoty, aby se jim dařilo vytvořit páry.

V obci ale neznají pouze zábavu. Vedle činnosti spolků a společenských akcí se na plátně objevily i snímky dokládající, jak se obec vyvíjí a rozrůstá. Letos si schválila Místní program obnovy vesnice. Zda se jí ho daří realizovat, to se možná dozvíme při další návštěvě. Pro tentokrát už jsme se však museli rozloučit a posunout se dál.

starosta: Ing. Lubomír Dostál

Obec PARŠOVICE

okres: Přerov | nadmořská výška: 320 m | počet obyvatel: 393 | plocha katastru: 1357 ha

www.obecparsovice.cz

Ocenění za zapojení mladé generace do života obce

starosta: Vlastimil Bia

Pomyslným pojátkem mezi všemi generacemi je v Pavlovicích u Přerova pletená šála. Po večerech a ve volném čase ji štrikují školáci, dospívající děvčata, maminky i babičky. Jednotlivé kousky jsou k sobě postupně připojovány a v době naší návštěvy už bylo dílo tak dlouhé, že nás doprovázelo na každém kroku. Pomáhala mu děvčata, která šla před námi a rozmotávala jej.

Kromě šály nám dělal v rolích průvodců společnost mladý studentský pár a pan starosta Vlastimil Bia. Po rychlém nakouknutí do školy nás odvedli k zámku, který slouží jako dům pokojného stáří. Zrovna tam probíhalo soutěžní klání. Až dojemně zněla v uších slova písně, kterou nám na přivítanou zazpíval jeden ze zdejších obyvatel.

O chvíli později už se šála kutálela směrem ke knihovně. Cestou k ní pokynul pan starosta rukou k nedaleké stráni, kde se pásly krávy, a konstatoval, že se jejich obcí občas říká Pavlovické Švýcarsko.

Knihovna nás svým pohodově působícím zázemím lákala k odpočinku, ale jediné, co jsme si v ní dopřáli, byl osvěžující čaj. Pak už jsme pokračovali dál ke kostelu, kde nám náš průvodce, studující varhanictví, předvedl svůj talent. Jak prozradil pan starosta, mladík umí píštalý nejen rozeznět, ale i zrenovovat. Mistrnou práci odvedl vloni přímo v tomto kostele.

Poslední naše kroky vedly do Ráje na zdejší faře. Působí tady centrum pro rodinu. V příjemném stínu jedné z jeho budov jsme si zbytek prezentace prohlédli na promítaných fotografiích. Jednu zajímavost jsme ale přece jen ještě stihli osobně. Těsně před odjezdem nás pan starosta dovedl k autobusové zastávce, kterou zdejší mládež ozdobila siluetou Pavlovic. U ní jsme se s panem Biou rozloučili a pokračovali dál.

Ocenění za úspěšně realizované projekty z ROP

Přáslavice jsme si prohlédli pěkně shora. Pan starosta Ing. Čestmír Rochovanský nás kolem hezky upraveného kulturního zázemí za obecním úřadem odvedl k rozhledně Božka. Pojmenoval ji prý po své mamince, která mu kdysi vyprávěla o původní vyhlídkové věži. Ta stála přesně tamtéž.

Ještě než jsme vystoupali po schodech, seznámili jsme se s hrstkou občanů, která se podílí na chodu obce a spokojeném životě jejích obyvatel. Byli mezi nimi i kronikář a předseda místního Svazu postižených civilizačními chorobami.

Nahoře nás čekal krásný výhled nejen na Přáslavice, ale na široké okolí. Dohlédli jsme až do místní části Kocourovce. Tam jsme ovšem mohli na konci návštěvy nakouknout i osobně. Pan starosta odemkl dům, který obec nabyla v exekučním řízení, a provedl naši komisi opravenou místností až dozadu do dvora. Hned na první pohled bylo jasné, komu teď objekt slouží. Volnou chvíli si do mateřského centra Motýlek chodí krátit maminky s malými dětmi.

V Přáslavicích jsme ale nenavštívili pouze rozhlednu. Náš obdiv sklidilo i nové hřiště a pak opravená tělocvična, do které jsme se šli podívat na fotografickou prezentaci. Ani tady však nezůstalo jen u teorie. O tom, jaké tady žijí šikovné děti, nás přesvědčily ony samy. Nebylo jim ještě ani šest, ale básničky a písničky jim šly skvěle. Po nich zatančili školáci a pak už dostala slovo nejstarší generace.

Ta už sedmým rokem navštěvuje pravidelné cvičení seniorů, jehož součástí je i rekondiční cvičení páteře. Kdo raději relaxuje mezi kytkami, pro toho je v obci určena soutěž O nejhezčí okno a zahrádku. Její výsledky jsme však posoudit nemohli. Byl totiž čas zvednout pomyslnou kotvu a přesunout se zase o pár kilometrů dál.

starosta: Ing.Čestmír Rochovanský

Obec PŘÁSLAVICE

okres: Olomouc | nadmořská výška: 310 m | počet obyvatel: 1353 | plocha katastru: 967 ha

www.praslavice.com

Ocenění za dlouhodobé systematické investování do životního prostředí obce

starosta: Jaromír Dohnal

Významným dopravním uzlem pro oblast Záhoří jsou Soběchleby. Obstarávají farnost šesti obcím a stejně tak se s nimi dělí o svůj hřbitov. Ten je zajímavým způsobem zachycen na fotografii, která byla v této obci součástí prezentace. Na leteckém záběru vypadá místo posledního odpočinku jako v několika řadách poskládané krabičky od sirek. To však zdaleka nebylo tím nejzajímavějším, na co jsme v Soběchlebích narazili.

Podle slov pana starosty Jaromíra Dohnala si tady hodně zakládají na životním prostředí. V uplynulých deseti letech do jeho ochrany investovali čtyřiatřicet milionů korun. Jedním z nejvýznamnějších projektů je sběrné středisko odpadů. O tom jsme nejen slyšeli, ale také jsme ho navštívili.

Nevynechali jsme ani prohlídku školy. Dětem tady zapisují známky do speciálně vyrobených žákovských knížek. Když jsme do nich nahlédli, pochopili jsme, že učí školáky sebekritice a motivují je k hodnocení vlastního chování. Na chodbě jsme se obdivovali miniaturním koupelnám pro Palečka, na stěnách jsme si mohli přečíst písemné práce s pohádkami o školních předmětech.

Ve snaze vyjít vstříc nejstarším spoluobčanům koupila prý obec zemědělskou usedlost. Hodlá ji přebudovat na domov pro seniory. Zatím se ale ke splnění tohoto plánu nenašlo dostatek peněz, jak si posteskl pan starosta Dohnal. Co se naopak vloni samosprávě povedlo, to je dobudování technické a dopravní infrastruktury pro výstavbu rodinných domků.

Témat k povídání by se jistě v obci na Přerovsku našlo ještě spoustu. Čas byl ale neúprosný, takže se naše komise usadila na svých místech v mikrobusu a za chvíli už měla Soběchleby za zády.

www.sobechleby.cz

Obec SOBĚCHLEBY

okres: Přerov | nadmořská výška: 284 m | počet obyvatel: 617 | plocha katastru: 664,18 ha

Ocenění za postupné cílevědomé zvelebování centra obce

První naše zastávka byla ve Stříteži nad Ludinou u muzea minerálů. Soukromý majitel má exponáty umístěny přímo ve svém domě. Provede jím každého, kdo zazvoní u dveří. My jsme zvonit nemuseli. Bývalý starosta a nynější místostarosta Zdeněk Lév domluvil prohlídku předem. Pokud někdo neví, jak vypadá oáza klidu, přijde na to na zahradě, která sice není součástí muzea, ale patří těmž majitelům. Obdivovali jsme nádhernou květenou, o kterou se stará jeho žena, on je podepsán pod kovářskými plastikami v podobě nejrůznějších symbolů. Život, čas, víra v Boha. Raritou ve Stříteži nad Ludinou jsou čtyři kapličky, z nichž každá je otočena na jinou světovou stranu. Kousek od nich jsme zaparkovali podruhé. Ještě před dvěma lety bychom tam stáli ve stínu kina. To už je ale po demolicí a nahradilo jej moderní dětské hřiště, na kterém nechybí ani takzvané rosítko. Vypadá jako sprcha, ale voda z něj neteče proudem, nýbrž se rozstříkuje do stran po kapkách.

Mateřská škola už byla vzhledem k pokročilé denní době prázdná, takže jsme ji při prohlídce vynechali a šli se podívat na náves. Před budovou školy už byli nachystáni mladí hasiči, aby demonstrovali požární útok. Jakmile zasáhli terč, odebrali jsme se na obecní úřad. Ten už třetím rokem sídlí v krásné opravené budově.

Tam se ujal slova starosta Ing. Petr Pajdla. Na promítaných snímcích se střídaly uskutečněné projekty, klasické i netradiční společenské akce. Troškou do mlýna a vtípnými průpovídkami přispěl k prezentaci i velitel hasičů. Ten se rozpovídal mimo jiné o kluzišti, které si střítežské děti udržují samy. Více už nám ale sdělit nestihl, neboť hodina a půl právě vypršela.

starosta: Ing. Petr Pajdla

Obec STŘÍTEŽ NAD LUDINOU

okres: Přerov | nadmořská výška: 338 m | počet obyvatel: 828 | plocha katastru: 1482 ha

www.striteznl.cz

Ocenění za příkladnou spolupráci obce se školou a zapojení mládeže do života obce

starostka: Milena Sobotková

Nikoliv mikrobusem, ale starou hasičskou stříkačkou jsme dojeli do obce Sudkov. Čekala na nás u cesty spolu s paní starostkou Milenou Sobotkovou a dvěma hasiči. Zpátky na zem jsme sestoupili před budovou školy. U vchodu už nás čekala hrstka prvňáčků s milou zdravicí. Usadili jsme se v tělocvičně a pobaveně sledovali scénu, kterou si pro nás připravili jejich starší kamarádi. Vžili se na chvíli do rolí pana řídícího, školníka a uklízeček.

Přes promítnuté fotografie jsme pak nakrátko vpluli do zdejších investičních projektů i společenského dění. Paní starostka nás nenechala na pochybách, že dotace pro ni není neznámý výraz ani opomíjený zdroj peněz. Vysvětlila například, že v tělocvičně jsme proto, že obecní úřad zrovna prochází rekonstrukcí a to díky sedmi milionům z ministerstva financí.

Pragmatismus však není jediným pilířem, na kterém v Sudkově stojí. Během naší návštěvy projevili místní lidé velký smysl pro humor a recesi. Dvě starší dámy převlečené za muže a dříve narozený pán v ženských šatech společně zazpívali písničku a pak se ve svých kostýmech nezdřáhali nasednout na kolo a doprovodit nás k hraběnce.

Její protagonistka vyšla v honosných dobových šatech před obecní úřad, pronesla pár vznešených slov a ze své role pak nevypadla ani u zarostlého pole, kde se s grácií zeptala, zda by pro ni neměl hospodář francouzský koňak. Smyslem pro humor nešetří Sudkovští ani při soutěži s názvem Splutí Desné. Na vodu se pouštějí v naprosto neuvěřitelných plavidlech, jak jsme mohli vidět na fotkách.

O titul Zlatá cihla soutěží v obci honosná vila bývalých majitelů zdejší přádelny. Dnes patří soukromému majiteli. S jeho svolením jsme mohli do budovy nahlédnout a pak už zbývalo jen zamávat z oken mikrobusu a pokračovat dál.

Obec SUDKOV

www.sudkov.cz

okres: Šumperk | nadmořská výška: 290 m | počet obyvatel: 1145 | plocha katastru: 489 ha

Ocenění za strategické plánování rozvoje života v obci

Radost ze slunečného počasí, chladivý stín pod plátěným přístřeškem, příjemná hudba a k procházce zvoucí zelený park. Takové byly naše první vjemy a dojmy z Veselíčka. Netrvalo dlouho a přitáhly k nám děti, aby nám zazpívaly a zahrály příběh o lučních květinách. Po jejich vystoupení jsme na výstavních panelech obdivovali, jak jim to sluší v krojích.

Usměvavý pan starosta Tomáš Šulák nás usadil ke stolu a promítl nám informace nejen o své vesnici, ale také o složení samosprávy, včetně jejího politického složení. On sám ve volbách reprezentoval hnutí Za veselejší Veselíčko.

Hned jsme se šli přesvědčit, zda se mu jeho vize podařila naplnit. Za půl druhé hodiny to však byl úkol téměř nadsádkový. Co jsme stihli, to byla prohlídka alespoň malé části rozlehlé francouzské zahrady. Našli jsme v ní kromě romantického jezírka a různorodě rostoucích stromů i památku na bojechtivého Napoleona.

Co má Veselíčko s tímto francouzským vojevůdcem společného? To nás také zajímalo. Naši zvědavost ukojil sám pan starosta, když nám prozradil, že v zámku, u kterého se park rozprostírá, byl v době tehdejších válek polní lazaret. Dnes je tam dětský domov, ve kterém žije 32 chlapců. Náplň jejich dnů jsme mohli vidět na promítacím plátně ve vstupní hale. Paní ředitelka nám ke každé fotografii řekla pár slov a z výrazu její tváře jsme mohli číst, že její práce je záslužná, ale velmi nelehká.

Školu obec nemá, jak si posteskl pan starosta, ale zato se tady vloni pustili do zaučování manažerů a letos se chtějí ve stejném duchu věnovat podnikatelům a maminkám na mateřské dovolené. Popřáli jsme Veselíčku hodně zdraví i vydařených plánů a vydali se na Hranicko.

starosta: Tomáš Šulák

Obec VESELÍČKO

okres: Přerov | nadmořská výška: 276 m | počet obyvatel: 815 | plocha katastru: 1318 ha

www.obec-veselicko.cz

Ocenění za úspěšné realizace investičních záměrů obce

starosta: Radovan Mikuš

Do Všechovic jsme dorazili na dvou koňských povozech. Starosta Radovan Mikuš nám je přistavil na parkoviště u Příleského mlýna. Cestou jsme potkali dva zástupce mysliveckého sdružení v doprovodu loveckých psů, jak nám je náš průvodce představil. První zastávka byla u kapličky hned na začátku vesnice, druhá u dětského hřiště a tenisového kurtu, třetí pak u kruhového objezdu, který pan starosta charakterizoval jako pro obec netypický.

Kousek vedle vládl čilý ruch. Na rekonstrukci všechovického zámku pracovala zrovna skupinka dělníků. Pan Mikuš měl snahu představit nám majitele této rozlehlé nemovitosti. I když ho na stavbě nesehnal, pochválil jej za to, s jakou vervou se do oprav pustil dřívě, než by začala historická budova chátrat.

Když jsme počtvrté usedli za koně, odvezly nás ke dvěma hřištím. Jedno bylo typické fotbalové, zarostlé nefalšovanou trávou, na druhém běhali hoši v kopačkách po trávníku umělém. Kochali jsme se pohledem na jejich střely a vychytávky a přitom poslouchali hity kapely Fleret v podání místní skupiny, která slovní hříčkou pozměnila název známého Čechomoru a říkala si Všechomor. Nejvíce lidí nás čekalo na dvoře školy. Děti měly dozajista radost, že nemusejí sedět v lavicích a učit se, nás potěšilo jejich vystoupení. Bříšníci tanečnice zacinkaly před našimi zraky penízkovými šátky, zpěvačka s hlasem jako zvon téměř roztrásla okenní tabulky. Slovo pak dostaly i moderní tanec a klasický country styl. Kapelu, jež se mezitím připravovala v pozadí, už jsme bohužel neslyšeli. Striktně daný časový limit vypršel, my jsme možná vypadali nezdvorně, ale odejít ze školy a odjet z vesnice jsme ani tady nemohli později než za půldruhé hodiny.

Obec VŠECHOVICE

okres: Přerov | nadmořská výška: 346 m | počet obyvatel: 877 | plocha katastru: 580 ha

www.vsechovice.eu

Krajinná zeleň
Generely zeleně
Zeleň měst a obcí
Pasporty zeleně
Obnova historických parků
Inventarizace zeleně
Plán ÚSES
Stanovení nákladů na údržbu zeleně
Plán společných zařízení pro komplexní
pozemkové úpravy
Zpracování dat pro GIS
Úpravy veřejných prostranství
Mobilní mapování
Projekty pro dotace
Spolupráce na tvorbě územních plánů
Revitalizace vodních toků a nádrží
3D vizualizace
Vynětí ze ZPF

Projekce

zahradní, krajinná a GIS, s.r.o.

Držitel certifikátu ČSN EN ISO 9001:2009

Mathonova 60, Brno 613 00 | tel./fax: 548 525 991 | www.pzkagis.cz | e-mail: pzkagis@pzkagis.cz

Sestavili:
Kateřina Kapková
tajemnice Spolku pro obnovu venkova ČR
Josef Londa
Ing. Josef Janeček

Textové úpravy:
RNDr. Lenka Prucková
ředitelka Knihovny města Olomouce

Foto:
Josef Londa, Ing. Josef Janeček, Jiří Řezníček
a Kateřina Kapková

Vydal:
Škola pro obnovu venkova Olomouckého kraje
s podporou
Spolku obnovy venkova Olomouckého kraje,
Olomouckého kraje
a sponzorů

Grafická úprava a tisk:
Walker reklama spol. s r.o., www.wr07.eu

Náklad: 3000 ks.

